

rettes, vil det staa i Lovgivningens Magt at rette det, og jeg tvivler ikke paa, at det nok vil ske.

Efter disse mere almindelige Bemærkninger skal jeg gaa over til at omtale nogle enkelte Udtalelser i Mindretallets Betænkning. Man vil have lagt Mærke til, at Flertallet i Betænkningen har udtalt, at man for at fremme Sagen saa hurtigt som mulig ikke i Betænkningen vilde optage en Debat om Mindretallets Udtalelser, idet vi forbeholdt os det fornødne i saa Henseende ved den mundtlige Forhandling. For ikke at spilde Tiden og opholde Tingets Medlemmer alt for længe, skal jeg ogsaa nu her ved den mundtlige Forhandling være meget kort med Hensyn til dette Afsnit i Betænkningen og kun omtale nogle Enkeltheder i Mindretallets Betænkning.

Mindretallet kommer i sin Betænkning (Tillæg B., Sp. 1440) til et Overskud for Statskassen af 474,000 Kr., men den Beregning, som der er opstillet, trænger til et Supplement, thi i den er jo ikke medtaget Tilskuddet til Kommunerne, som Mindretallet foreslaar at sætte til $2\frac{1}{2}$ Million. Forinden jeg gaar videre, maa jeg dog sige, at jeg finder det ret mærkeligt, at Mindretallet fastholder Regeringsforslaget paa dette Punkt, da det jo er os alle bekendt, at Mindretallet tidligere ikke har været særlig begejstret for dette Tilskud, men for en Del Aar tilbage som daværende Flertal foreslog et langt mindre Tilskud, og naar man sidste Gang gik med dertil, var det, som man udtrykte sig, af visse Hensigtsmæssighedsgrunde. Men nu, da den finansielle Stilling jo ikke er særlig gunstig, finder Mindretallet det rigtig at fastholde et Tilskud til Kommunerne af $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Trods for den ugunstige Balance for Statskassen. Dernæst har Mindretallet ikke taget Hensyn til den Udgift for Statskassen, der vil flyde af Tiendeafsløningsloven. Jeg ser nok, at Mindretallet siger, at Tiendeafsløningen ikke vedkommer hele denne Skattereform, og at man kunde lige saa godt tale om, at hvilke som helst andre Lovforslag staa i Forbindelse med disse Skattelove. Men dertil kan siges to Ting. For det første er det jo ikke Mindretallet ubekendt, at vi hele denne Vinter have forhandlet paa

Grundlag af, at der maatte skaffes Balance for Statskassen ikke blot med Hensyn til de Lovforslag, her foreligge, men ogsaa med Hensyn til Tiendeafsløningsloven, fordi det var nødvendigt at skaffe flere Penge i Statskassen. Mindretallet har ogsaa ved andre Lejligheder betonet dette temmelig stærkt, og særlig ogsaa ved Finanslovens Behandling, at det var nødvendigt at faa flere Penge i Statskassen. — Dernæst er det en given Sag, at Tiendeafsløningen er en Skattesag. Jeg ved nok, at der har været forskellige Meninger om den Ting, men jeg tillader mig nu at formene, at den er et Led i den foreliggende Skattereform, og at altsaa det Tab, som Statskassen lider ved Tiendeafsløningsloven, maa dækkes ad anden Vej, hvis der skal tilvejebringes Balance. Naar vi nu tage disse 1,650,000 Kr. og lægge dem sammen med det Tilskud til Kommunerne, som Mindretallet regner med, saa bliver der et Plus, der skal lægges til, af 4,150,000. Naar vi tage det med, vil Mindretallets Overskud for Statskassen af 474,000 Kr. forvandles til et Underskud for Statskassen paa 3,676,000, og hvis Mindretallet ikke vil have Tiendeafsløningsloven regnet med, men kun Tilskuddet til Kommunerne, saa bliver Underskuddet 2,026,000.

Mindretallet finder ingen Grund til at nedsætte Tilskuddet til Kommunerne fra $2\frac{1}{2}$ til $1\frac{1}{2}$ Mill., det kan ikke se, at der er foregaaet noget som helst, siden Regeringens Forslag blev forelagt Tinget, der kunde foranledige, at Kommunerne skulde lide Afkortning i, hvad der har været tiltænkt dem. Jeg maa dog minde om en vigtig Sag, som blev afgjort her i Begyndelsen af Samlingen, efter at Skattelovene vare forelagte, nemlig det vestindiske Spørgsmaal. Det er ikke min Hensigt at komme ind paa det Spørgsmaal eller at tale om, hvorvidt det, der skete, var rigtig eller ikke rigtig, det lade vi fuldstændig ligge, men jeg vil blot omtale dette Spørgsmaals Indflydelse paa Balancen. Det er da bekendt for os alle, at vi i de senere Aar have maattet rykke ud med henimod $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. om Aaret til de vestindiske Øer. Dernæst er det ogsaa bekendt for os alle, at hvis Traktaten var gaaet i Orden, havde vi faaet et Beløb, hvis Forrentning vilde give omtrent det